

pool püüdsid rahwas neid äratriduda. Paar sada, ni hästi õpetajad kui kaupmehed said äratapetud. Mõned pugesid kül lõsside siisse varjule, aga fa seäl ei olnud neil mite suur rahu, sest waenlased piirsid nende ümber. Uga wana sõna: „kui hääda föige surtem, siis abi föige liggem”, läks fa nende kohta tõeks.

Ni pea fui Saffa-maale sõnumed tulnud, et piiskop Vertel olle surnud, sai tema asemel teine seätud. Tema nimi oli Albert, terase waimuga ja tugewa meelega mees, sündimise poolest suurest soust, keel palju sobru oli würstide ja wägewate seast, ülematest ja alamatest auusaks ja auulikus peetud. Kui tema Liivi Maa piiskopiks seätud oli, forjas tema suurt hulka õpetajaid, sõamehi (völdase 500 meest raud riidis temaga olnud olewad), kaupmehi, hantwerki, kes temaga senna Maale pidid minema. Kahetümme folme laevaga sõitis tema Wäina jõest ülese. Uga Liivi rahwas panid waštut, nenda et tema mite otse ükskülaste ei saanud minna. Üks laev sai waenlaste kätte, ja nemad tapasid föit, kes tema peäl olid ära, ja põletasid laewa ära. Hääda pärast veel joudis Albert oma wääga Taali lossi, kus oga waenlased kohe selle ümber piirsid. Kül oleksid Albert ja tema wägi seäl peagu nälja surnud, kui nemad mite juhtumise tömbel oleksid hulk wiljaleidnud. Seda aegu tulid veel mõned laewad Saffa-maalt taga järele, ni pea kui nemad kuulda said, mis häädas Albert ja tema rahwas oli, tulid kohe neile appi, ja siis said nende abiga waenlased

äratwooidetud. Mõned wanemad lootsid ennast ta ristiida, nende seas üks wäga auusaks peetud ülem, nimega Aldso. Ka Kubo tuli ue piiskopi teretama. Uga et nemad nüüd lubasid rahu pidada, ei tahsnud Albert neid mite enam uskuda, sest et nemad jo mitmel korral seesugust lubamist olid waleks jätnud. Sellepärast wõtis tema nende käest, nenda kui selle aegne pruuk oli, enesele folmkümand noort meest, peälküude ja wanemite poegi, feda temal luba oli tappa, kui nemad oma lubamist mite ei täidaks. Selle järel läks Albert jälle Saffa-maale tagasi, sealt veel enam rahwas oma juure kutsuma, et temal suurem abi oleks kui hääda kätte tuleks. — Vasta pärast tuli Albert jälle tagasi ja temaga hulk Sakslased. Temal oli fa nõu voetud linna ehitada. Uga et suured mete-laewad Weissid linna alla tulla, walitses tema linna paigaks kohta, mis jõe sun ligidal oli, Ükskülast ja Taalist alla poole põe. Suvis aastas 1201 hakati siis Riia linna ehitama ja tutas se id fermeeste edosi, sest piiskopi kutsumise peäle tulid paigal ued seltsid Saffa-maalt, seia elamo. Poari aastaga oli lin valmis ja fa müüri ja wallidega finnitatud. Piiskop Albert läks ise fa Ükskülast Riia linna elama ja õnnistas teda pealinnaks ja aseks, aga föit Maad mis tema pätalt oli, pani tema neitsi Maarja hoidmisse ja varju alla. (Sest se tuli, et föit Maa pärast Maarja-maaks nimetati). Sest kuida teado, eli tema katoliki usku, ja Katoliki rahval on se viis, et nemad Maad,